

Notat til Folketingets Europaudvalg

Dato
7. marts 2023

Kommissionens delegerede forordning (EU) .../... af 10.2.2023 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 om fastlæggelse af en EU-metode med detaljerede regler for produktion af vedvarende flydende eller gasformige transportbrændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse

1. Resumé

Europa-Kommissionen har den 10. februar 2023 udstedt en delegeret forordning med supplerende regler for produktion af vedvarende flydende eller gasformige transportbrændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse (RFNBO¹). Forordningen fastsætter detaljerede regler for, hvornår den elektricitet, der anvendes til produktionen af RFNBO, kan betragtes som vedvarende.

Den delegerede forordning er vedtaget i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (VE-direktivet). Kommissionen har i henhold til direktivet beføjelse til at vedtage en delegeret retsakt om fastlæggelse af detaljerede regler for, hvornår elektricitet, der er taget fra nettet og elektricitet fra direkte tilslutning til et anlæg, der producerer elektricitet fra vedvarende energikilder, kan medregnes som fuldt ud vedvarende.

Den delegerede forordning træder i kraft 20 dage efter offentliggørelse i Den Europæiske Unions Tidende, med mindre Rådet eller Europa-Parlamentet gør indsigelse inden for en frist på 2 måneder fra, de er meddelt herom.

Den delegerede forordning vurderes ikke at medføre negative økonomiske konsekvenser for Danmark. Forordningen vurderes generelt at have positive konsekvenser for beskyttelsesniveauet.

Regeringen kan støtte, at Rådet ikke gør indsigelse mod vedtagelsen af den delegerede forordning. Otte dage fra oversendelsen af nærværende notat vil regeringen lægge denne holdning til grund.

¹På engelsk: Renewable liquid and gaseous transport fuels of non-biological origin, RFNBO.

2. Baggrund

Kommissionen har den 10. februar 2023 udstedt en delegeret forordning om fastlæggelse af en EU-metode med detaljerede regler for produktion af vedvarende flydende eller gasformige transportbrændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse (RFNBO). Forordningen træder i kraft, hvis hverken Rådet eller Europa-Parlamentet har gjort indsigelse inden den 13. april 2023. Indsigelse mod forordningen kan i Rådet vedtages med kvalificeret flertal.

Forordningen supplerer reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (VE-direktivet), specifikt artikel 27, stk. 3, femte og sjette afsnit. Den delegerede forordning er oversendt til Rådet i dansk udgave den 13. februar 2023.

Forordningen indeholder regler for en harmoniseret EU-metode til at sikre, at den elektricitet, der anvendes til at producere RFNBO, er af vedvarende oprindelse. Forordningen indeholder herunder regler for i) den tidsmæssige og geografiske sammenhæng mellem elproduktionsenheden og brændstofproduktionen og ii) sikring af, at brændstofproducenten bidrager til udbredelsen og/eller finansieringen af vedvarende energi.

Det bemærkes, at den delegerede forordning er vedtaget samtidig med udstedelsen af en delegeret forordning, der fastlægger nye regler for metoden til beregning af RFNBO-produkternes emissionsintensitet (brændstoffets "CO₂-intensitet"). Emissionsintensitet indikerer, hvor meget CO₂ der er tilknyttet produktionen af RFNBO og brændstoffer fremstillet af genanvendt kulstof (RCF²). Folketinget orienteres om denne sag i et separat notat.

3. Formål og indhold

Vedvarende flydende eller gasformige brændsler af ikke-biologisk oprindelse (RFNBO) er en kategori af vedvarende brændsler, der produceres ved brug af andre vedvarende energikilder end biomasse. RFNBO-kategorien defineres i det gældende VE-direktivs artikel 2. I overensstemmelse med definitionen vil brint, der produceres med elektricitet fra vedvarende energikilder, betragtes som et RFNBO-brændsel. På samme måde betragtes flydende brændsler, som eksempelvis ammoniak, metanol og andre syntetiske brændsler³, der produceres med den vedvarende brint, som RFNBO-brændsler.

RFNBO er vigtige for at øge andelen af vedvarende energi i sektorer, der forventes at være afhængige af gasformige og flydende brændstoffer på langt sigt, herunder bl.a. sø- og luftfart samt tung industri. Forordningen sætter rammerne for, hvornår

²På engelsk: Recycled Carbon Fuels, RCF.

³Brændsler fremstillet med opfanget kuldioxid eller kulilte og brint produceret på vedvarende elektricitetskilder såsom vind- og solenergi.

flydende og gasformige transportbrændstoffer af ikke-biologisk oprindelse kan betragtes som fuldt ud vedvarende og dermed kan bruges til opfyldelse af CO₂-fortrængningskravene inden for bl.a. transportsektoren.

Produktion af RFNBO

Teknologien, der anvendes til produktionen af RFNBO, kaldes Power-to-X (PtX). PtX dækker over en række teknologier, som alle tager udgangspunkt i, at elektricitet udnyttes til at fremstille PtX-brændstoffer. Første skridt i denne proces er, at vand og elektricitet bliver omdannet til brint gennem elektrolyse, hvor vandmolekyler splittes til ilt og brint. Brinten kan derefter bruges direkte som brændstof i f.eks. lastbiler, færges og industri, men kan også viderekonverteres til f.eks. metanol, ammoniak eller flybrændstof. RFNBO betragtes principielt kun som vedvarende, når elektriciteten er vedvarende.

Produktionen af RFNBO kræver store mængder vedvarende energi (VE). VE-mængden kan leveres af et VE-anlæg, der er direkte forbundet med det anlæg, der producerer RFNBO. Elektriciteten kan også leveres fra elnettet. Forordningen har til formål at sikre, at den elektricitet, der benyttes i produktionen, kommer fra vedvarende energikilder. Derudover har forordningen til formål at sikre, at der i EU er harmoniserede regler for, hvornår et PtX-produkt er produceret med VE og dermed kan kategoriseres som et RFNBO-produkt.

Kriterier for dokumentation af RFNBO

Generelt er der i henhold til forordningen tre hovedkriterier, der skal være opfyldt for at kunne kategorisere et PtX-brændstof under RFNBO. Det ene er *additionalitet*, det andet er *tidsmæssig sammenhæng* og det tredje er *geografisk sammenhæng*. Reglerne for efterlevelse af kriterierne afhænger af, hvordan elektriciteten til RFNBO-produktionen leveres, navnlig afhængigt af, om den leveres fra direkte tilslutning mellem elektrolyseanlæg og VE eller via elnettet.

Elektricitet fra direkte tilslutning

Hvis den elektricitet, der anvendes i produktionen af RFNBO, leveres fra et anlæg, der producerer elektricitet fra vedvarende energikilder, taler man om direkte tilslutning. I disse tilfælde stilles der tre dokumentationskrav.

- *Direkte tilslutning*: Dokumentation for, at VE-anlægget via en direkte linje er tilsluttet det anlæg, der producerer RFNBO. Eller dokumentation for, at produktionen af VE og RFNBO finder sted inden for samme anlæg.
- *Additionalitet*: Dokumentation for, at VE-anlægget blev sat i drift tidligst 36 måneder før RFNBO-anlægget. Dette kriterium skal sikre, at der er tale om en ny (additional) VE-kilde tilsvarende elektricitetsforbruget til RFNBO-produktionen.
- *Ingen anvendelse af elektricitet fra nettet*: Dokumentation for, at VE-anlægget ikke er tilsluttet nettet, eller at den elektricitet, der anvendes, ikke kommer fra nettet.

I det tilfælde, hvor elektriciteten leveres i direkte linjer, og hvor kravet om additionalitet er opfyldt, kan man kategorisere et PtX-brændstof som et RFNBO-produkt, hvis det samtidig lever op til kriteriet om minimum 70 pct. fortrængning i forhold til den fossile reference, jf. VE II-direktivet.

Elektricitet fra nettet

Hvis den elektricitet, der anvendes i produktionen af RFNBO, ikke leveres via direkte tilslutning, kan elektriciteten komme fra elnettet. For at kunne medregne denne elektricitet som fuldt ud vedvarende kan brændstofproducenten anvende en af fire dokumentationsmetoder. De fire metoder er skitseret i *tabel 1*

Tabel 1. Dokumentationsmetoder

Metode 1: RFNBO-produktion i budområder med høj VE-andel

+90 pct. VE i budområdet, hvor RFNBO produceres

Metode 2: Lavt CO₂-aftryk i budområde for anvendt elektricitet, samt efterlevelse af kriterier

Lav CO₂-intensitet (18 gCO₂eq/MJ) i budområdet

Metode 3: Anvendelse i perioder med ubalancer

RFNBO-produktionen nedsætter behovet for nedregulering af VE

Metode 4: Elkøbsaftale med nye VE-anlæg, samt opfyldelse af kriterier

Indgåelse af VE-elkøbsaftale for mængde mindst svarende til påstået VE-mængde

For de første tre metoder er der ikke et krav om additionalitet (altså opsætning af ny VE), da de henviser til særlige omstændigheder, hvor enten budområdet allerede har en høj VE-andel eller et lavt CO₂-aftryk, eller hvor man kan undgå, at VE-anlægget slukkes. For den fjerde metode er der krav om additionalitet, da den metode anvendes, hvor elnettet ikke indeholder en stor VE-andel, og hvor det skal sikres, at der sættes ny VE-anlæg op tilsvarende den elektricitet, der skal bruges til RFNBO-produktionen.

Additionalitetskravet

Med additionalitet menes, at der etableres/opsættes tilsvarende ny produktion af VE, så RFNBO-produktionen ikke medfører et forøget fossilt energiforbrug. For at leve op til kravet om additionalitet skal brændstofproducenter producere VE svarende til den anvendte elektricitet, der påstås at være fuldt ud vedvarende, i egne anlæg. Alternativt skal de direkte, eller via en formidler, indgå en elkøbsaftale med et VE-anlæg. Der stilles to krav til VE-anlægget:

- VE-anlægget skal være idriftsat tidligst 3 år før RFNBO-anlægget.
- VE-anlægget må ikke have modtaget støtte i form af drift- eller investeringsstøtte. Anlægget må omvendt gerne have modtaget støtte før opgraderingen og finansiel støtte i forbindelse med nettilslutning i det omfang, denne støtte ikke udgør nettostøtte.

Tidsmæssig sammenhæng

For at leve op til kravet om tidsmæssig sammenhæng skal RFNBO-produktet produceres i løbet af samme kalendermåned, som den VE, der produceres i henhold til elkøbsaftalen (frem til 2030, hvor kravet vil gælde på timebasis). Det er også muligt at leve op til kravet om tidsmæssig sammenhæng ved at lagre elektriciteten samme sted, som VE- eller elektrolyseanlægget befinder sig. Lagringen skal være sket i samme kalendermåned, som elektriciteten i henhold til elkøbsaftalen er produceret.

Kriteriet anses altid som værende opfyldt, hvis RFNBO-produktet produceres i en periode på en time, hvor prisen⁴ på elektricitet i budområdet er lavere end eller under 20 EUR pr. MWh. Kriteriet anses derudover som opfyldt, hvis prisen er 36 pct. af, eller lavere end, prisen på en kvote, der giver ret til udledning af et ton CO₂-ækvivalent i den relevante periode.

Geografisk sammenhæng

For at leve op til kravet om geografisk sammenhæng skal mindst et af følgende kriterier vedrørende elektrolyseanlæggets placering være opfyldt:

- Det anlæg, der producerer VE i henhold til elkøbsaftalen, er placeret (eller ved driftsættelsen placeret) i samme budområde⁵ som elektrolyseanlægget.
- Det anlæg, der producerer VE, er placeret i et sammenkoblet budområde, herunder i en anden medlemsstat, og elpriserne i den relevante periode er lig med eller højere end i det budområde, hvor RFNBO produceres.
- Det anlæg, der producerer VE i henhold til elkøbsaftalen, er placeret i et offshore-budområde, der støder op til det budområde, hvor elektrolyseanlægget er placeret.

Der er i forordningen indsat en mulighed for, at medlemsstater kan indføre yderligere kriterier vedrørende placeringen. Denne mulighed skal sikre forenelighed mellem kapacitetsforøgelse og national planlægning af el- og gasnettet.

⁴Opgjort efter spotmarkedets ligevægtspris på elektricitet, handlet én dag før, leveringen af elektriciteten finder sted.

⁵Et budområde er et område, der definerer prisen på elektricitet baseret på udbud og efterspørgsel. I Danmark er der to budområder, hvorfor kravet i DK vil være opfyldt, hvis elektrolyseanlæg og VE-anlæg befinder sig i det samme budområde ud af to mulige.

Metode 1: RFNBO-produktion i budområder med høj VE-andel

Denne dokumentationsmetode kan anvendes i budområder, hvor den gennemsnitlige andel af VE i nettet oversteg 90 pct. i det forudgående kalenderår. Her kan brændstofproducenter medregne elektricitet fra nettet som fuldt ud vedvarende, hvis anlægget der producerer RFNBO er placeret i det samme budområde. Produktionen af RFNBO må ikke overstige et maksimalt antal timer, der er fastsat i forhold til andelen af VE i budområdet. Når den gennemsnitlige VE-andel overstiger 90 pct. i et kalenderår, anses den fortsat for at være højere end 90 pct. i de efterfølgende 5 kalenderår.

Metode 2. Lav CO₂-intensitet for anvendt elektricitet, samt efterlevelse af kriterier

Med den anden dokumentationsmetode kræves det, at RFNBO-produktion er placeret i et budområde, hvor den anvendte elektricitet har en gennemsnitligt lav såkaldt emissionsintensitet. Emissionsintensiteten er et udtryk for, hvor meget CO₂-udledning, der er forbundet med det givne elektricitetsinput. Den gennemsnitlige emissionsintensitet kan være lav i et budområde pga. vedvarende energikilder. Den kan også være lav, hvis der i budområdet er atomkraftværker, som producerer elektricitet. CO₂-udledningen fra atomkraftværker er nemlig relativt lav. En lav emissionsintensitet fastsættes i forordningen til lavere end eller lig med 18 gram CO₂ ækvivalenter pr. MJ. Når emissionsintensiteten er lavere end dette i et kalenderår, betragtes det gennemsnitlige CO₂-intensitet for at være lavere end dette de efterfølgende fem kalenderår. Derudover stilles der krav til, at der indgås en VE-elskøbsaftale, dog uden at VE-anlæggene behøver at være nye. Yderligere skal kravene til den tidsmæssig- og geografisk sammenhæng være opfyldt.

Metode 2 repræsenterer en undtagelsesbestemmelse til kravet om additionalitet, idet producenter i budområder med lav emissionsintensitet kan anse kravet om additionalitet som automatisk opfyldt. Dog skal de øvrige krav om indgåelse af elkøbsaftale med VE-producent, samt tidsmæssig og geografisk sammenhæng fortsat være opfyldt, hvis denne metode benyttes til at producere vedvarende brint, som skal kunne betragtes som RFNBO. Aktuelt er kun Frankrig og Sverige i nærheden af at opfylde kravet om en emissionsintensitet på 18 gram CO₂ ækvivalenter pr. MJ.

Metode 3: Systemintegration og nedregulering af VE-anlæg

Den tredje dokumentationsmetode er såkaldt systemintegration. Med systemintegration kan produktionen af RFNBO reducere behovet for nedregulering i perioder, hvor der er en overproduktion af elektricitet. Normalt vil en periode med overproduktion medføre et behov for belastningsomfordeling. Med systemintegration vil elektrolyseanlægget kunne fungere som aftager af elektriciteten i stedet for, at VE-produktionen ellers måtte sættes på pause.

Metode 4. Elkøbsaftale med nye VE-anlæg samt efterlevelse af kriterier

Den fjerde dokumentationsmetode indebærer, at brændstofproducenten direkte eller via formidlere har indgået en eller flere VE-elskøbsaftaler med producenter af VE.

Mængden af VE i aftalen skal som minimum svare til den mængde elektricitet, der påstås at være fuldt ud vedvarende. Derudover skal det være nye VE-anlæg, som tidligst må være idriftsat 3 år før idriftsættelse af RFNBO-produktionen (additionalitetskravet). Derudover skal det kunne påvises, at elektriciteten rent faktisk er produceret i det anlæg, der er omfattet i elkøbsaftalen. Yderligere skal kravene til den tidsmæssig- og geografisk sammenhæng være opfyldt.

Undtagelse fra additionalitetskravet

Elektrolyseanlæg, der idriftsættes før 1. januar 2028, er undtaget additionalitetskravet. Undtagelsesbestemmelsen tager højde for omfanget med planlægning og opførelse af VE-anlæg. Undtagelsen gælder frem til 1. januar 2038. Kravene om tidsmæssig og geografisk sammenhæng skal dog fortsat efterleves fra tidspunktet, hvor forordningen træder i kraft.

Krav til 3. lande

Forordningen fastslår, at uanset om RFNBO produceres inden for EU eller i 3. lande, kan brændstofproducenter kræve, at kriterierne i forordningen efterleves. Brændstofproducenter kan både gøre brug af nationale ordninger eller internationale ordninger, der er anerkendt af Kommissionen i henhold til det gældende VE-direktiv. Det bemærkes endvidere, at importeret brint ikke må være statsstøttet, hvis dette skal kunne kategoriseres under RFNBO-betegnelsen. Det betyder eksempelvis, at stort set al brint/PtX, som bliver produceret sfa. store skattekreditter til VE-elproduktion formentligt ikke vil kunne få et RFNBO-stempel i EU med mindre, disse brændstofproducenter lever op til en af de tre undtagelsesbestemmelser.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Den delegerede forordning træder i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder, fra de er meddelt herom. Der er endnu ikke fastsat dato for, hvornår Europa-Parlamentet forventes at behandle sagen.

5. Nærhedsprincippet

Den delegerede forordning er udarbejdet med baggrund og hjemmel i direktivet om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EU) 2018/2001 af 11. december 2018. Regeringen anser derfor forordningen for at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret

På nuværende tidspunkt findes der ikke regler for produktion af vedvarende flydende eller gasformige transportbrændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse. Forordningen vil dog medføre, at håndbogsbekendtgørelsen om dokumentation for opfyldelse af CO₂e-fortrængningskrav (BEK nr. 2536 af 14/12/2021) skal justeres i overensstemmelse med gældende EU-regulering.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Forordningen vil være direkte gældende i Danmark og skal ikke implementeres i dansk lovgivning. Håndbogsbekendtgørelsen skal dog justeres i overensstemmelse hermed.

Statsfinansielle konsekvenser

Der forventes begrænsede statsfinansielle konsekvenser til administration af forordningens regler.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Forordningen forventes at få erhvervsøkonomiske konsekvenser. Dette skyldes bl.a. at PtX-producenter vil skulle leve op til forordningens krav for at kunne betegne deres produkter som RFNBO. Såfremt Danmark når over 90 pct. VE-el i det kollektive elnet (metode 1) vil danske producenter forventes at få en konkurrencemæssig fordel som følge af de nye regler. Danmark har aktuelt har omkring 83 pct. VE-andele i det kollektive net i Vestdanmark (DK1) og over 90 pct. i Østdanmark (DK2). Baseret på Klimafremskrivningen 2022 forventes VE-andelen i nettet at være over 90 pct. i 2025 i begge Danmarks budområder, hvorfor metode 1 finder umiddelbar anvendelse herfra.

Derudover kan det ikke udelukkes, at undtagelsesbestemmelsen vedrørende lave-missionselektricitet - navnlig den delvise accept af atomkraft i det elektricitetsmix, der anvendes i produktionen af RFNBO-brændslerne - vil kunne udfordre Danmarks muligheder for at etablere en førende position inden for PtX-industrien i Europa. Undtagelsesbestemmelsen kan således få betydning for brændstofproducenternes konkurrenceevne. Enkelte lande, herunder Frankrig og Sverige forventes allerede i indeværende år at kunne producere vedvarende brint sfa. nævnte undtagelsesbestemmelse. Omfanget er vanskeligt at fastlægge på forhånd, og der foreligger endnu ikke en analyse af dette. Energistyrelsen vurderer dog, at udbygning af havvind alt andet lige er betydeligt mindre omkostningsfuldt end elproduktion med eksempelvis ny atomkraft.

Ydermere opstiller forordningen kriterier for, hvornår den elektricitet, der anvendes i produktionen af RFNBO-brændstoffer, kan anses som 100 pct. vedvarende. Et af kriterierne er, at VE-anlæg, der leverer elektricitet til produktionen, ikke må have modtaget anlægs- og/eller driftsstøtte ud fra en netto-betragtning, hvis der skal afsættes elektricitet direkte til brintanlæg. Som udgangspunkt betyder det, at støttet VE ikke kan anvendes, medmindre støtten tilbagebetales, eller additionalitetskravet er opfyldt gennem metode 1, 2 eller 3. For eventuelle støttemodeller ifm. fremtidige havvindsudbud sættes der hermed en ramme, der skal navigeres efter, såfremt det ønskes at eksempelvis VE fra havvind skal kunne bruges til RFNBO-produktion. Dette kan have konsekvenser for valget af fremtidige udbudsmodeller for havvind.

PtX-anlæg, der er omfattet af den statsstøtteordning, der skal yde støtte til PtX-produktionen, skal ligeledes leve op til forordningens regler. Det bemærkes, at de anlæg, der vinder udbuddet, formentligt vil blive omfattet af overgangsbestemmelserne og undtagelsen fra additionalitetsprincippet, såfremt de idriftsættes rettidigt.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

De økonomiske konsekvenser vil afhænge af, hvilke krav der stilles til de aftagende sektorer om anvendelse af RFNBO, da disse på nuværende tidspunkt er omkostningstunge brændstoffer. Det forventes derudover, at der i VE-direktivet, der aktuelt gennemgår revision, vil indgå skærpede delmål vedrørende dette. Det bemærkes desuden, at udviklingen af brint-, og PtX-sektoren befinder sig i en opstartsfasen, og at udrulningen i Danmark er baseret på en markedsdrevet tilgang. Omfanget af brintproducerende anlæg i et givent år er derfor også forbundet med store usikkerheder, da dette vil afhænge af den fremtidige efterspørgsel efter PtX-brændstoffer i Danmark og udlandet. Analysen af de samfundsøkonomiske konsekvenser er altså ikke aktuelt mulig at gennemføre, og vurderingen af forordningens konsekvenser skal derfor foretages med forbehold for de anførte udeståender.

Andre konsekvenser og beskyttelsesniveauet

Forordningen kan få positive klimamæssige konsekvenser. Med forordningen er den regulatoriske ramme for RFNBO-produktionen på plads. Dette forventes at accelerere produktionen af vedvarende transportbrændstoffer. Disse brændstoffer kan erstatte brugen af fossile brændstoffer i særligt skibs- og lufttransport, hvilket forventes at mindske CO₂-udslippet fra disse sektorer i EU.

8. Høring

Den delegerede forordning er den 14. februar 2023 sendt i høring i specialudvalget for Klima-, Energi- og Forsyningspolitik med frist den 24. februar 2023. Der er modtaget 7 høringssvar.

Dansk Industri bifalder overordnet, at Kommissionen har vedtaget den delegerede forordning. Forordningens vedtagelse anses for at have en afgørende karakter, fordi der hermed skabes klarhed om fundamentet for udviklingen af branchen og for realiseringen af et stort erhvervspotentiale.

DI bemærker, at accepten af bl.a. atomkraft i det strømmiks, der ligger til grund for produktionen af grøn brint, kan udfordre Danmarks muligheder for at etablere en førende position inden for PtX-industrien i Europa. Andre lande (fx Frankrig og Sverige) kan allerede i indværende år producere grøn brint med tilføjelsen af accepten af a-kraft i strømmikset. *DI* fremhæver, at det mest effektfulde modsvar, Danmark kan mønstre, er en accelerering af udbygningen af havvind i Nordsøen, med det formål hurtigst muligt at sikre +90 pct. grøn strøm i denne budzone. Derudover opfordrer *DI* til at sikre, at udbygningen af havvind fortsætter i takt med, at der etableres storskala danske PtX-anlæg i samme budzone. Dette in mente anerkender *DI* behovet med en pragmatisk tilgang, for at hjælpe medlemslandene i gang. Samlet

set påskønner, at godkendelsesprocessen i Rådet og Parlamentet bliver så effektiv, som muligt.

Brintbranchen støtter generelt vedtagelsen af den delegerede forordning. Det bemærkes dog, at dele af forordningens indhold er suboptimalt, og at reglerne er komplekse og ufuldstændige – noget, der efterlader en del uafklarede spørgsmål. *Brintbranchen* udtrykker derudover bekymring for, at reglerne betyder, at CO₂ fra fossile kilder i en overgangsperiode vil kunne benyttes til produktion af grønne brændsler. Det er principielt deres opfattelse, at det alene bør være CO₂ fra bæredygtige kilder og uundgåelige fossile kilder, der skal kunne indgå i produktionen af RFNBOs. Med dette in mente understreger *Brintbranchen* vigtigheden af, at forordningen vedtages uden yderligere forsinkelser

Dansk Erhverv støtter grundlæggende forordningens vedtagelse. Det findes positivt, at der nu sammenfattes klare kriterier for RFNBO. *Dansk Erhverv* mener, at dette bidrager til afklaring for investorer og markedsaktører og styrker dermed fundamentet for opbygningen af en europæisk PtX-industri, der kan producere grønne brændstoffer. *Dansk Erhverv* bemærker dog, at medlemslande med atomkraftværker tilgodeses på trods af, at atomkraft ikke er klassificeret som en vedvarende energikilde. *Dansk Erhverv* fremhæver, at accepten af atomkraft i det strømmiks, der ligger til grund for produktionen af grøn brint, vil udfordre Danmarks muligheder for at etablere en førende position inden for PtX-industrien i Europa. Andre lande (fx Frankrig og Sverige) kan allerede i indværende år producere grøn brint med tilføjelsen af ovennævnte omgåelse. *Dansk Erhverv* opfordrer i den forbindelse til en effektiv accelerering af udbygningen af havvind i Nordsøen, med det formål hurtigst muligt at sikre 90 pct.+ grøn strøm i DK1 budzonen, samt sikre at udbygningen af havvind fortsætter i takt med at der etableres storskala PtX-anlæg i samme budzone. Med disse forbehold støtter *Dansk Erhverv* forordningen.

Ørsted bakker op om en hurtig vedtagelse af forordningen i Rådet og Parlamentet. Det bemærkes, at de gerne havde set visse elementer i forordningen falde anderledes ud. Samtidig betones det, at udviklere af PtX-projekter har behov for klarhed om de rammebetingelser, forordningen fastsætter. Vedtagelse af forordningen bidrager ifølge *Ørsted* til at nedbringe den investeringsusikkerhed, der pt. præger PtX-sektoren. *Ørsted* noterer desuden, at organisationerne *Hydrogen Europe* og *Renewable Hydrogen Coalition* ligeledes støtter vedtagelsen.

Rådet for Grøn Omstilling (RGO) finder grundlæggende, at forordningen rammer en acceptabel balance mellem høje krav til brug af grøn strøm og fleksibilitet. *RGO* betoner vigtigheden af, at der hurtigst muligt etableres regulatorisk klarhed om rammerne for produktion af RFNBO. Dette anses som afgørende for, at investorer og producenter kan initiere og opskalere RFNBO-projekter, samt incentivere den nødvendige udbygning af vedvarende energi. *RGO* bemærker, at overgangsperioden for reglernes ikrafttrædelse er for lang. Derudover bemærker *RGO*, at PtX grundlæggende kun bør benyttes i sektorer, der ikke kan elektrificeres. I den forbindelse

henstiller *RGO* til, at PtX bør holdes helt ude af biler, lastbiler og opvarmning af boliger. Alt dette taget i betragtning opfordrer *RGO* til at godkende den endelige vedtagelse af forordningen.

Danske Maritime hilser forordningen velkommen. Det fremhæves som væsentligt, at forordningerne sikrer, at produktion og brug af RFNBO og RCF-brændstoffer fører til reelle besparelser i udledningen af drivhusgasser.

Danske Rederier hilser den delegerede forordning velkommen. Det anses for positivt, at der nu i højere grad er klarhed omkring krav til e-brændstoffer og specifikke beregningsmetoder for at leve op til disse, da dette anses for at øge sikkerheden for investeringer i nye faciliteter. *Danske Rederier* hæfter sig dog ved den delegerede forordnings kompleksitet og sammenblanding af tekniske og økonomiske krav til produktionen. *Danske Rederier* opfordrer til, at der arbejdes for en klar fortolkning og hjælp til industrien med implementeringen.

Endvidere bemærker *Danske Rederier*, at kravene om tidsmæssig og geografisk korrelation fordyrer og komplicerer produktionen unødigt. Danske Rederier er omvendt glade for kravet om additionalitet i VE-produktionen. Særligt fremhæves overgangsperioden for kravets anvendelse som positiv, da det ifølge *Danske Rederier* sikrer en god balance, ved at skabe incitament til hurtig opskalering, men også overgang til helt ensartede forhold inden for overskuelig fremtid.

9. Forhandlingssituationen

Regeringen har ikke kendskab til andre landes holdninger til forordningens vedtagelse. Den umiddelbare forventning er dog, at Rådet ikke vil gøre indsigelse mod den delegerede forordning.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen hilser grundlæggende den delegerede forordning velkommen, da den sikrer ensartede regler for RFNBO på tværs af EU. Forordningen er dermed med til at give industrien den regulatoriske afklaring, som er nødvendig for at skabe investorsikkerhed og opretholde integriteten af produkter, som bidrager til den grønne omstilling.

Regeringen finder det desuden positivt, at reglerne også finder anvendelse for brint importeret fra tredjelande.

Regeringen støtter initiativer, som fremmer yderligere udvikling og udbygning af grønne teknologier, og som kan medføre en reduktion af CO₂-udledningen i samfundet. Regeringen er derfor tilfreds med, at de nye regler giver gunstige forhold for lande, der er langt med den grønne omstilling, og som har en høj VE-andel i elnettet. Dette forventes inden for en kort årrække bl.a. at give danske producenter en relativ konkurrencemæssig fordel.

Regeringen har noteret sig, at dokumentationskravene også lempes ift. brændstof-producenter i budområder, hvor den gennemsnitlige CO₂-intensitet af den anvendte elektricitet er lav, f.eks. fra områder med megen atomkraft. Regeringen vurderer dog, at denne fravigelsesmulighed alene er af begrænset omfang, ligesom fravigelsen ikke betyder, at lavemissionselektricitet som atomkraft anerkendes som en vedvarende energikilde.

På den baggrund kan regeringen støtte forslaget. Regeringen kan dermed støtte, at Rådet ikke gør indsigelse mod udstedelsen af den delegerede forordning, og vil syv dage fra oversendelse af nærværende notat lægge dette til grund.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen er ikke tidligere forelagt for Folketingets Europaudvalg.

Regeringens hørings svar forud for vedtagelsen af den delegerede forordning blev oversendt til Folketingets Europaudvalg til orientering den 28. juni 2022.